

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **P. Č.**, o podání žalobce ze dne 3. 9. 2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 10. 2014, č. j. 10 Na 55/2014 - 5,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce ze dne 9. 12. 2014 **se odmítá.**
- II. Řízení **se zastavuje.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Usnesením ze dne 9. 10. 2014, č. j. 10 Na 55/2014 - 5, Krajský soud v Českých Budějovicích odmítl podání ze dne 3. 9. 2014, jímž se žalobce domáhal, aby soud přikázal České poště zdržet se vracení jakýchkoli soudních písemností vypravených Okresním soudem v Prachaticích, které jsou určeny žalobci. Uvedené usnesení krajského soudu napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 As 211/2014 – 9, stěžovatele vyzval: „*aby ve lhůtě sedmi dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za kasační stížnost, který činí podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků částku 5.000 Kč,*“ a dále „*aby ve lhůtě sedmi dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*“ Současně stěžovatele poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 1. 12. 2014.

[3] Dne 9. 12. 2014 byla zdejšímu soudu zaslána žádost stěžovatele, kterou lze chápat jako žádost o osvobození od soudního poplatku za podanou kasační stížnost a o ustanovení zástupce. V žádosti stěžovatel líčí své majetkové poměry a dokládá je osvědčením Úřadu práce České

republiky o tom, že je v hmotné nouzi. Stěžovatel v žádosti „oznamuje soudu, že mu nebude bez zástupce vysvětlovat, že prohlášení podává v podobě, kterou judikatura NSS samozřejmě považuje za dostatečnou.“ Dále konstatuje, že „se bez zástupce nebude podepisovat pod listinu, která svým obsahem není potvrzením, natož na tiskopis nepřijatý vůlí zákonodárského sboru, zaslaný v jediném výtisku a bez pasáže o udělení souhlasu s poskytováním údajů.“ Rovněž soudu oznamuje, že „mu nebude sdělovat ryze soukromé údaje a vzhledem k přiznaným poměrům nerozhodné údaje: např. jaké nosí šaty, v čem bydlí a kolik utrácí.“

[4] Takto formulovaná žádost je podle názoru soudu zjevně šikanózní a není míněna vážně. Jediným smyslem takovéto žádosti je dosáhnout samostatného rozhodnutí soudu o této žádosti, nikoliv vyhovění žádosti. Pokud by tomu tak nebylo, jistě by žádost stěžovatel formuloval zcela jinak. Jakkoliv dříve Nejvyšší správní soud i o těchto bizarně znějících žádostech stěžovatele rozhodoval, vzal nyní v úvahu následující. K dnešnímu dni Nejvyšší správní soud eviduje přes 30 nerozhodnutých kasačních stížností stěžovatele. Celkový počet podání stěžovatele u zdejšího soudu za posledních pět let přesahuje devět set. Z celkové aktivity stěžovatele je evidentní, že jde z hlediska počtu návrhů o kverulanta, který soudům směřuje své žádosti nikoliv proto, aby bylo rozhodnuto o věci, ale proto, aby bylo *nějak* rozhodnuto. Stěžovatel se veškerou svou činností snaží dosáhnout toho, aby maximalizoval počet soudních rozhodnutí. Soudy včetně soudů správních jsou však povolány k ochraně práv, nikoliv k tvorbě zbytečných rozhodnutí, která již zjevně nikoho ochránit nemohou, neboť zde o žádnou ochranu práv nejde (obdobně srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2012, č. j. 1 Aps 8/2012 - 13).

[5] Bizarně znějící žádost v kombinaci s těmito fakty vede Nejvyšší správní soud k závěru, že byla podána jen proto, aby se stěžovateli dostalo dvou rozhodnutí, nejprve o zamítnutí jeho žádosti ze dne 9. 12. 2014, poté o zastavení řízení o kasační stížnosti. Z tohoto důvodu však na jeho žádost nelze nahlížet jinak než jako na zneužití práva podat žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta. Skutečný a jediný účel žádosti je jiný než ten formální. Proto o této žádosti rozhodl soud výrokem prvním tak, že jde o návrh nepřipustný a odmítl jej [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[6] Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[7] Do dnešního dne stěžovatel soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti nezaplatil. Lhůta stanovená ve výzvě ze dne 19. 11. 2014 přitom uplynula dne 8. 12. 2014. Ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem (ani následně) tedy stěžovatel soudní poplatek neuhradil, a soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. O tomto následku byl stěžovatel v usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 211/2014 – 9 poučen.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2014

JUDr. Marie Žiřková
předsedkyně senátu